

Sygn. Akt XVII AmT 128/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia (del.) Jolanta Stasińska

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2020 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania A. C.

przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania A. C. od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 20 listopada 2018 roku, Nr (...). (...)(...)

1. oddala odwołanie,

2. zasądza od A. C. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia (del.) Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmT 128/19

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z dnia 20 listopada 2018 r., Nr (...). (...)(...), na podstawie art. 210 ust. 1-3 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j.: Dz. U. z 2018 r., poz. 1954, zwanej dalej „Pt”), w związku z art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm., zwanej dalej „ustawą o wruist”) oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, zwanej dalej „k.p.a.”) w związku z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Pana A. C. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) (zwaną dalej również „Stroną”), w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2017 nałożył na Stronę karę pieniężną, płatną do budżetu państwa, za nieprzekazanie przez Stronę danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, tj. nieprzekazanie Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanemu dalej „Prezesem UKE”, informacji dotyczących posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację, świadczonych usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych według stanu na dzień 31 grudnia 2017 r. w wysokości 3.750,00 zł.

Od wyżej wymienionej decyzji powód – A. C. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) wniósł odwołanie. Zaskarżył decyzję w całości oraz wniósł o jej uchylenie oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów

postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych plus 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa procesowego.

Powód zarzucił Prezesowi UKE wydanie w niniejszej sprawie decyzji administracyjnej pomimo oczywistego braku jakichkolwiek podstaw faktycznych, merytorycznych, prawnych i każdych innych do jej wydania. Podniósł, że przekazał dane w dniu 18 marca 2018r. zawierające informacje przepisami przewidziane za rok 2017 na dowód czego w załączeniu do niniejszego odwołania powód dołączył dokument urzędowy w postaci: urzędowego potwierdzenia przekazania danych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniósł o:

1. oddalenie odwołania w całości,
2. przeprowadzenie dowodu z podsumowania Systemu Informacyjnego o Infrastrukturze Szerokopasmowej,
3. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko wyrażone w treści decyzji. Pozwany wskazał, że jak wynika z posiadanych przez Prezesa UKE wglądu do (...) Powód nie przekazał w sposób należyty informacji o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej. Z przedłożonego przez Stronę „Potwierdzenia przekazania danych” zgodnie z jego treścią wynika, że Strona nie przekazała informacji o posiadanej infrastrukturze poprzez wpisanie w formularzu odpowiedniej ilości obiektów. Tym samym należy uznać, że Strona nie wypełniła obowiązku sprawozdawczego za rok 2017. Pozwany podkreślił, że do wypełnienia obowiązku inwentaryzacji infrastruktury przez Prezesa UKE konieczne jest zarówno przekazywanie w systemie (...) zarówno danych o infrastrukturze, jak również stosownych oświadczeń o jej braku. Jeśli przedsiębiorca nie wypełnił oświadczeń o nieposiadaniu danej kategorii infrastruktury, to znaczy że nie sprawozdał się w tym zakresie, a nie, że w sposób dorozumiany składa oświadczenie o nieposiadaniu infrastruktury, co do której posiadania w ogóle nie zajął stanowiska. Jednocześnie zauważył pozwany, że przedłożony w załączeniu do odwołania dokument Strony stanowiący wydruk z (...) pt. „ Potwierdzenie przekazania danych” różni się od wygenerowanego przez (...).

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorca A. C. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) jest wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (zwanego dalej (...)), prowadzonego przez Prezesa UKE pod numerem: (...). /bezsporne/

Zawiadomieniem z dnia 6 września 2018 r., (pismo zostało prawidłowo doręczone zgodnie z potwierdzeniem odbioru w dniu 19 września 2018 r.), Prezes UKE poinformował Stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2017. W tymże piśmie, Prezes UKE wezwał Stronę do przekazania danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia. Jednocześnie Prezes UKE poinformował Stronę o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 30 dni od daty otrzymania tego pisma oraz zgodnie z art. 73 k.p.a. w związku z art. 10 k.p.a. o możliwości przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów w każdym stadium postępowania./k.6-8, akt adm./

W dniu 20 listopada 2018 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydał decyzję, (...) (...) (...) /k. 1-4 akt adm./

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, w tym zgromadzone w postępowaniu administracyjnym, które nie były kwestionowane przez strony, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie strony powodowej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezsporna była w niniejszej sprawie okoliczność, że powód jest wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa UKE.

Stosownie do art. 209 ust. 1 – ustawy Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2018r., poz. 1954), kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe podlega karze pieniężnej.

Treść art. 209 ust. 1 Pt dotyczy niewypełniania obowiązku udzielania informacji oraz dostarczania Prezesowi UKE dokumentów przewidzianych ustawą. Przedmiotowy obowiązek został przez ustawodawcę nałożony na podmioty prowadzące działalność w zakresie telekomunikacji. Jednym z nich jest obowiązek sprawozdawczy, określony przepisem art. 29 ust. 2 ustawy o wruist.

Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm) Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco, nie rzadziej niż raz na rok, weryfikuje i aktualizuje, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą:

- 1) informacje o usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu;
- 2) pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem łączy światłowodowych i sieci bezprzewodowych, oraz budynkami umożliwiającymi kolokację.

Zgodnie natomiast z ust. 2 art. 29 ustawy o wruist, w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne,
- 2) podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej,
- 3) przedsiębiorcy telekomunikacyjni

- przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

Ponadto na podstawie art. 29 ust. 7 ustawy o wruist Minister Administracji i Cyfryzacji wydał rozporządzenie z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2014, poz. 276, zwane dalej „rozporządzeniem”), w którym określił:

- rodzaj infrastruktury oraz informacje o świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, podlegających inwentaryzacji i skalę map, na których dokonuje się inwentaryzacji,
- elektroniczny format przekazywania danych,

- szczegółowy zakres i sposób prezentowania informacji w inwentaryzacji,
- wzory formularzy służących do przekazywania Prezesowi UKE informacji, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania.

Przenosząc powyższe regulacje prawne na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że powód jako przedsiębiorca telekomunikacyjny wpisany do rejestru prowadzonego przez Prezesa UKE, bez względu na zakres jego działalności był zobowiązany do przedłożenia Prezesowi UKE danych o których mowa w powołanym wyżej art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2017. Powód podniósł, że wypełnił przedmiotowy obowiązek.

Mając na względzie charakter postępowania przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, postępowanie niniejsze tj, z odwołania od decyzji Prezes UKE ma charakter postępowania rozpoznawczego, pierwszoinstancyjnego i kontrydktoryjnego. Z tych względów, mając na względzie wymogi odwołania przyjęte przez ustawodawcę, odwołanie odpowiada konstrukcji pozwu w ogólnym postępowaniu cywilnym, bowiem wymagania odnoszące się do odwołania (art. 479⁶⁰ k.p.c.) są zbliżone do wymagań pozwu (art. 187 k.p.c.), a ponadto odwołanie, podobnie jak pozew, uruchamia postępowanie sądowe w pierwszej instancji. W świetle powyższego przyjąć należało, że zastosowanie znajdują również reguły dowodzenia w procesie cywilnym. W konsekwencji, obowiązek przedstawienia dowodów w niniejszym postępowaniu również spoczywał na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywał na tej stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne. Skoro zatem odwołanie łączy w sobie cechy nie tylko środka zaskarżenia, ale też powództwa, strony przede wszystkim w ramach realizacji zasady kontrydktoryjności mogą przedstawiać dowody.

Powód załączył do odwołania dokument w postaci potwierdzenia przekazania danych z dnia 18 marca 2018 roku. (k. 15-17). Istotnie, jak słusznie zauważył pozwany, powód nie przekazał informacji o posiadanej infrastrukturze poprzez wpisanie w formularzu odpowiednią ilość obiektów. W formularzu w każdej rubryce widnieje cyfra „0” co oznacza, że powód takiej infrastruktury nie posiada. W przypadku bowiem braku posiadania infrastruktury telekomunikacyjnej powód powinien złożyć w (...) oświadczenie o braku posiadanej infrastruktury, czego też nie uczynił pozostawiając puste pola w miejscach, gdzie powinien zaznaczyć brak poszczególnych elementów infrastruktury. Ponadto, jak wynika z treści dokumentu złożonego przez stronę

pozwaną w postaci „Podsumowania”, istotnie dokument ten różni się od dokumentu przekazanego przez powoda. W przekazanym przez powoda dokumencie zaznaczone jest na str. 3 w pkt. 2 zakończenie przekazywania danych, oświadczenie powoda, że zakończono procesu przekazywania danych a wprowadzone do (...) dane i informacje są kompletne, prawdziwe i zgodne ze stanem faktycznym na dzień 31 grudnia roku poprzedniego” (k. 17). Natomiast z treści podsumowania z systemu (...) wynika, że wyżej wskazane oświadczenie nie zostało złożone (k. 31, 32-34)

W świetle powyższego wskazać należy, że powód jako podmiot profesjonalny, wpisany do przedmiotowego rejestru, powinien był podjąć odpowiednie kroki w celu zapewnienia prawidłowego, kompletnego i skutecznego wykonania obowiązku przekazania danych, o których mowa w treści art. 29 ust. 2 ustawy o wriust, czego jednak nie wykonał. W związku z tym niewątpliwie powód zachowaniem swoim wypełnił dyspozycję przepisu art. 209 ust. 1 pkt 1 pt, albowiem nie przekazał w sposób kompletny danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wriust. Istotnie, nie może tu być mowy o zastępowaniu obowiązku składania wymaganych oświadczeń poprzez przyjmowanie jakiegokolwiek domniemań. W tym właśnie celu zostało bowiem wydane powołane wyżej rozporządzenie z dnia 24 lutego 2014 roku. W szczególności w treści § 4 w sposób szczegółowy określono w oparciu, o które informacje dokonywana jest inwentaryzacja infrastruktury telekomunikacyjnej. W sposób prawidłowy pozwany ocenił również, zakres naruszenia przedmiotowego obowiązku informacyjnego jak i możliwe jego skutki, dokonując tej oceny przez pryzmat celu ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Wskazać tu należy, że przekazywanie Prezesowi UKE danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wriust ma zapewnić stworzenie warunków rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, w tym poprzez likwidację barier, poprawę dostępu do gruntów, budynków w procesie inwestycyjnym, poprawę dostępu do gruntów, budynków i ich części na potrzeby inwestycji telekomunikacyjnych oraz wykorzystanie istniejącej infrastruktury, w tym należącej do podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej, przyczyniając się w konsekwencji do wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych i zapewnienia użytkownikom

końcowym świadczenia usług najwyższej jakości. Niedopełnienie przez powoda przedmiotowego obowiązku utrudniło zatem pozwanemu realizację powyższych obowiązków, jak również mogło prowadzić do zaburzenia w zakresie tworzenia przez Prezesa UKE warunków rozwoju i wykorzystania istniejącej, nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej w celu zapewnienia użytkownikom końcowym usług telekomunikacyjnych. Zaznaczyć tu należy, że dla celów prawidłowego przeprowadzenia inwentaryzacji infrastruktury telekomunikacyjnej Prezes UKE udostępnił i administruje systemem (...), którego funkcjonalności mają za zadanie usprawnić proces przesyłania danych, o których mowa w treści art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, w tym ograniczyć możliwość występowania błędów lub ich ilość w raportach składanych przez podmioty do tego zobowiązane, czyli nie wyłączając powoda. W przekonaniu Sądu, w konsekwencji, każdy przypadek przekazania nieprawdziwych lub niepełnych danych o których mowa w treści art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, czyli w tym przypadku powoda, wpływa negatywnie na planowanie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej w skali kraju.

W myśl art. 210 ust. 2 Pt wysokość kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego uzależniona została także od jego możliwości finansowych. Powód nie przedłożył danych dotyczące wielkości przychodu w 2017 roku, niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary. W związku z tym zasadnie przyjął pozwany, że zaistniała przesłanka do szacunkowego ustalenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. Zgodnie z treścią art. 210 ust. 3 Pt: (...) W przypadku niedostarczenia danych, lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż:

- 1) wysokość wynagrodzenia, o której mowa w art. 196 ust. 5 - w przypadku kary, o której mowa w art. 209 ust. 2;
- 2) kwota 500 tysięcy złotych - w pozostałych przypadkach.

W związku z powyższym w sposób prawidłowy Prezes UKE w sposób szacunkowy ustalił podstawę wymiaru kary pieniężnej w wysokości równej kwocie (...) PLN stanowiącej minimalną wartość przychodów ustalaną w sposób szacunkowy zgodnie z art. 210 ust. 3 pkt 2 Pt. W związku z nieprzekazaniem przez Stronę danych o wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r., Prezes UKE Prezes UKE ustalił wysokość kary na kwotę 3.750,00 zł. Maksymalna kara, jaką Prezes UKE mógłby nałożyć na powoda zgodnie z art. 210 ust. 1 Pt wynosi (...) zł.

W przekonaniu Sądu nałożona na powoda kara w wysokości 3.750,00 zł jest adekwatna do zakresu naruszenia. W sposób prawidłowy pozwany uwzględnił również okoliczność obciążającą, mającą wpływ na wysokość wskazanej kary, albowiem pozwany uwzględnił, że strona powodowa była już karana przez Prezesa UKE (k. 16-17 akt adm.). Ponadto, powód nie wykazał w niniejszym postępowaniu, aby nałożona kara przekraczała jego możliwości finansowe. Zważywszy na zaistniałe okoliczności, pozwany postąpił tak, jak przewiduje ustawodawca.

Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie, celem kary pieniężnej uregulowanej w art. 209 ust. 1 p.t. jest zapewnienie zgodności działalności przedsiębiorstw telekomunikacyjnych z celami prawa telekomunikacyjnego, do których należą

(m.in.): wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, zapewnienie ładu w gospodarce numeracją, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, zapewnienie użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych, zapewnienie neutralności technologicznej, zapewnienie użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telekomunikacyjnych równoważnego poziomu dostępu, z jakiego korzystają inni użytkownicy końcowi. Jest to odpowiedzialność zobiektywizowana, niezależna od winy przedsiębiorcy, elementy takie jak: zakres naruszenia, dotychczasowa działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe, mają znaczenie jedynie w zakresie określenia wysokości kary pieniężnej. Wskazać należy również, że kara pieniężna nie ogranicza się jedynie do represji za naruszenie przepisów prawa telekomunikacyjnego, ale ma na celu również zmotywowanie przedsiębiorców do respektowania nakazów lub zakazów wynikających z tej ustawy, przy czym jej wymiar musi być odczuwalny dla przedsiębiorcy. Z tego powodu w każdej sprawie należy ustalić, w jakiej wysokości kara pieniężna będzie spełniać postawione przed nią cele.” (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 sierpnia 2017 r., sygn. akt VI ACa 336/16, Lex Nr 2390610).

W świetle powyższego Sąd miał również na uwadze okoliczność, że dopełnienie przedmiotowego obowiązku informacyjnego przez powoda i innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych ma bezpośredni wpływ na prawidłowość wykonywania obowiązków przez Prezesa UKE. Z tego względu istotne jest aby informacje i dokumenty objęte ustawowym obowiązkiem ich złożenia były dostarczane w sposób kompletny i terminowy. Z tych wszystkich względów, w przekonaniu Sądu, kara w wysokości nałożonej decyzją z dnia 20 listopada 2018 roku jest relatywnie niska, ale też adekwatna do zakresu naruszenia, oraz będzie na tyle odczuwalna dla powoda (mając tu też na względzie fakt wcześniejszej karalności powoda), aby spełniła swoją funkcję represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się do obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Reasumując powyższe rozważania, zdaniem Sądu Okręgowego, odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie. Mając to na względzie, na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.

O kosztach procesu rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Sędzia (del.) Jolanta Stasińska